

Warsztat 2: Umiejętności emocjonalne, umiejętności społeczne

Grupa docelowa: rodzice, wychowawcy wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem oraz nauczyciele szkół podstawowych

Czas trwania: 1,5 godziny

Materiały: prezentacja, laptop, projektor, płótno, flipchart, długopisy, marker, papier, kłębek wełny, załącznik do zdań pomocniczych

Link do prezentacji w serwisie Canva:

https://www.canva.com/design/DAF9n_V7H_8/GPsE5aaBpqtZRjmmr8E_Q/edit?utm_content=DAF9n_V7H_8&utm_campaign=designshare&utm_medium=link2&utm_source=sharebutton

Plan działań

Godzina	Opis działalności	Instrukcje
Czas trwania: 5 min	Runda wprowadzająca do przełamywania lodów – Prowadzący prosi uczestników, aby powiedzieli, jak się czują w danej chwili, używając wyrażeń do prognozy pogody (np. słonecznie z chmurami, deszczowo, wietrznie itp.).	Po przemówieniu powitalnym prowadzący wyjaśnia zasady działania wprowadzającego. Lider zaczyna pierwszy. Zamiast tego ćwiczenia lub jako dodatkowe ćwiczenie można przeprowadzić następujące ćwiczenie: Jakie są twoje obawy, uczucia i wspomnienia? Lider prosi uczestników o napisanie 3 karteczek post-it: • Opublikuj go z przemyśleniami/obawami/pytaniem dotyczącymi przejścia dzieci do szkoły podstawowej. • Opublikuj go z odczuciami rodziców na temat przejścia ich dzieci do szkoły podstawowej. • Opublikuj go z pozytywnym wspomnieniem rodziców w 1 dniu szkoły. Następnie uczestnicy chodzą w parach. Na przykład jedna osoba jest dzieckiem, a druga rodzicem. Sposób, w jaki jeden chodzi,

		wpływa na drugi. Dzięki tej prostej, empirycznej, ucieleśnionej grze uczestnicy mogą zrozumieć, jak bardzo obawy lub myśli rodziców wpływają na ich dzieci. To ćwiczenie może potrwać dłużej niż 5 minut.
Czas trwania: 10 min	Gra Ball of Wool: Lider rozpoczyna grę. Trzyma w rękach kawałek wełny i rzuca piłkę jednemu z uczestników. Ten, kto złapie kłębek wełny, musi odpowiedzieć : <i>Dlaczego ważne jest, aby rozwinąć umiejętności emocjonalne i społeczne?</i> Gra kończy się, gdy każdy uczestnik wypowie swoją opinię.	Jeśli uczestnicy nie pamiętają odpowiedzi, dobrze jest, aby prowadzący miał kilka przygotowanych przykładów (np. abyśmy wiedzieli, jak radzić sobie z porażką w życiu, abyśmy mogli lepiej komunikować się z innymi, abyśmy wiedzieli, jak negocjować...).
Czas trwania: 10 min	Prezentacja: Prezenter wygłasza krótką prezentację na temat umiejętności emocjonalnych i społecznych.	Do tego ćwiczenia możesz wykorzystać część programu nauczania poświęconą temu tematowi.
Czas trwania: 20 min	Praca w grupach: Podziel uczestników na dwie grupy. Jedna grupa będzie zajmować się umiejętnościami emocjonalnymi, a druga umiejętnościami społecznymi. Zadaniem każdej grupy będzie wymienienie przykładów, w jaki sposób te umiejętności są rozwijane i promowane w przedszkolu, w domu i w szkole (jakie są sytuacje, zajęcia, przykłady...). Kiedy grupy kończą pracę, pokrótce przedstawiają swoje pomysły.	Pożądane jest, aby w każdej grupie byli rodzice, wychowawcy wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem oraz nauczyciele, aby każdy mógł przedstawić swój punkt widzenia.
Czas trwania: 40 min	Odgrywanie ról/rozwiązywanie sytuacji: Lider daje każdej parze jeden scenariusz. Zadaniem pary jest wymyślenie sposobu, w jaki osoba dorosła powinna zareagować w danej sytuacji. Kiedy pary skończą, mogą odegrać sytuację lub, jeśli nie czują się komfortowo, mogą ponownie opowiedzieć rozwiązanie, które wymyślili. Pozostałe pary dzielą się swoimi sugestiami i pomysłami na proponowane rozwiązanie. Scenariusze i rola osoby dorosłej (ta druga część jest tylko dla prowadzącego): 1. Dzielenie się popularną zabawką: - Scenariusz: Dziecko (A) ma ulubioną zabawkę, którą inne dziecko (B) chce się bawić. Dziecko B wyraża frustrację, a Dziecko A nie jest pewne, czy się tym dzielić. - Rola osoby dorosłej: Dorosły zauważa sytuację, podchodzi ze spokojną postawą. Dorosły wciela się w rolę mediatora, instruując dzieci, aby wyrażały swoje	Oto scenariusze odgrywania ról dotyczące codziennych sytuacji, w których dziecko może napotkać trudności z pojawiającymi się emocjami. Każdy scenariusz obejmuje dziecko i osobę dorosłą, podkreślając potencjalne wyzwania i sposoby, w jakie dorosły może zareagować. W każdym scenariuszu odgrywania ról rola dorosłego jest kluczowa w rozpoznawaniu i reagowaniu na emocje dziecka, tworzeniu wspierającego środowiska i prowadzeniu go przez trudne sytuacje. Lider może wybrać, które scenariusze zastosować, a jeśli chce, może również wymyślić własne scenariusze.

	potrzeby, słuchały siebie nawzajem i znajdowały rozwiązanie, które zadowoli obie strony. Dorosły nie oferuje gotowych rozwiązań, ale prowadzi dzieci, aby same znalazły rozwiązania. Niczym megafon powtarza to, co mówią, aby naświetlić potrzeby i uczucia własne i innych dzieci. 2. Przytłoczony w czasie rzemiosła: - Scenariusz: Dziecko (A) jest przytłoczone podczas zajęć rzemieślniczych, nie wiedząc, od czego zacząć. Dorosły (B) zauważa wahanie i dyskomfort dziecka. - Rola dorosłego: Dorosły podchodzi, delikatnie zachęca, dzieli zadanie na mniejsze kroki i oferuje pomoc. Chwali wysiłek i kreatywność dziecka, tworząc wspierającą atmosferę. 3. Konflikt o przestrzeń gry: - Scenariusz: Dwoje dzieci (A i B) chce bawić się w tym samym miejscu, co prowadzi do nieporozumienia. Oboje wyrażają frustrację i nie wiedzą, jak ją rozwiązać. - Rola dorosłego: Dorosły interweniuje, słucha obojga dzieci, potwierdza ich uczucia i ułatwia kompromis. Prowadzą dzieci we wspólnym poszukiwaniu rozwiązania i chwali ich zdolność do przezwyciężenia konfliktu. Dorosli pomagają im znaleźć właściwy sposób wyrażania swoich uczuć i rozwiązywania problemów. 4. Lęk separacyjny przy wysiadaniu: - Scenariusz: Dziecko (A) jest niezdecydowane i płaczliwe podczas odwożenia, doświadcza lęku separacyjnego. Dorosły (B) zauważa niepokój dziecka. - Rola dorosłego: Dorosły podchodzi z empatią, zapewnia dziecko, że będzie się dobrze bawić, ustala spójną rutynę podrzucania i angażuje dziecko w angażujące zajęcia, aby ułatwić przejście. 5. Trudności w wykonywaniu instrukcji grupowych: - Scenariusz: Dziecko (A) ma trudności z wykonywaniem poleceń podczas zajęć grupowych, co prowadzi do frustracji. Dorosły (B) obserwuje wyzwania dziecka. - Rola dorosłego: Dorosły podchodzi, rozkłada instrukcje na prostsze kroki, udziela indywidualnych wskazówek i chwali dziecko za wysiłek. Tworzą pozytywne środowisko do nauki i uczestnictwa. 6. Przyjaźń Tiff podczas gry:	
--	---	--

	- Scenariusz: Dwoje przyjaciół (A i B) nie zgadza się co do tego, jak grać w grę, co skutkuje zranionymi uczuciami. Oboje dzieci wyrażają frustrację. - Rola dorosłego: Dorosły podchodzi, słucha perspektywy każdego dziecka, pomaga mu zrozumieć wzajemne uczucia i prowadzi je w znalezieniu kompromisu. Podkreślają znaczenie pozytywnej komunikacji w przyjaźniach. 7. Niechęć do dzielenia się przestrzenią osobistą: - Scenariusz: Dziecko (A) jest zdenerwowane, gdy inne dziecko (B) narusza jego przestrzeń osobistą w czasie kręgu. Dziecko A wyraża dyskomfort. - Rola dorosłego: Dorosły zauważa sytuację, potwierdza uczucia dziecka A i wzmacnia znaczenie przestrzeni osobistej. Pomagają obojgu dzieciom szanować nawzajem swoje granice i modelują odpowiednie zachowanie. 8. Rozczarowanie projektem artystycznym: - Scenariusz: Dziecko (A) czuje się zawiedzione swoją twórczością, wyrażając smutek. Dorosły (B) zauważa reakcję emocjonalną dziecka. - Rola dorosłego: Dorosły podchodzi, uznaje uczucia dziecka, chwali jego wysiłek i sugeruje sposoby modyfikacji lub ulepszenia dzieła sztuki. Kładą nacisk na proces uczenia się i indywidualną kreatywność. 9. Frustracja, ponieważ nie może zostać w parku - Scenariusz: Dziecko (A) płacze, ponieważ chce zostać w parku. Rodzic nalega, aby poszli do domu, ponieważ jest pora lunchu. - Rola dorosłego: Rodzic szanuje wolę dziecka (widzę, że chcesz zostać w parku), ale bierze odpowiedzialność za dobre samopoczucie dziecka (Ale musimy iść do domu, bo jest pora lunchu). Daje dziecku możliwość dokończenia zajęcia i zdecydowanie oznajmia jego odejście (Możesz zjechać ze zjeżdżalni jeszcze dwa razy i wtedy pojedziemy). 10. Dziecko płacze, bo nie dostało zabawki w sklepie Scenariusz: Po tym, jak rodzic zabronił mu kupić zabawkę, dziecko płacze. Rodzic przypomina mu, że wybrał już cukierka i że nie może dostać zabawki. Rola dorosłego: Rodzic szanuje wolę dziecka (widzę, że chcesz zabawkę), ale przypomina dziecku o wcześniej ustalonych zasadach (Jednak nie umówiliśmy się w ten sposób. Umowa była taka, że	
--	---	--

	wyберzesz jednego cukierka i pomożesz mi kupić artykuły spożywcze.). Zaproponuj dziecku wybór (możesz zachowywać się zgodnie z umową lub przerwiemy zakupy i wrócimy do domu).	
Czas trwania: 5 min	Koniec: Prowadzący dziękuje wszystkim za udział, zapowiada kolejne warsztaty.	Prowadzący może rozdać uczestnikom załącznik Zdania wspierające.